

Jānis Roze

Ziņnesis

Aprīlis 2019

“Jāņa Rozes apgāda”
grāmatām -25%,
dāvanā “Stenders”
dušas krēms

Latvijas Literatūras
gada balvas nominanti

Intervija ar
Andru Manfeldi

Aprīlī Pircēja kartei
50% atlaide!

Foto: Kristis Čaupals

Grāmatplauktu stāsti.
Dace Judina
un Arturs Nīmanis

-25%

JĀŅA ROZES APGĀDS

GRĀMATĀM

STENDERS

Pērc JĀŅA ROZES APGĀDA grāmatu vismaz EUR 3 vērtībā un saņem dāvanā STENDERS greipfrūtu – cidoniju dušas krēmu, 50 ml!

Dāvanu skaits ir ierobežots.
Akcijas laiks: 01.04. – 30.04.2019.

Sveiciens pavasarī!

2. aprīlī – datumā, kad reiz senos laikos piedzima Hanss Kristians Andersens, – jau piecdesmit trešo reizi atzīmēsim Starptautisko bērnu grāmatu dienu. “Jāņa Rozes apgādā” to darīsim ar īpašu prieku – tikko Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija ir apbalvojusi četras no mūsu izdotajām grāmatām. Grupā 5+ pirmā vieta Marianas Dibikas jaukajai grāmatiņai “Pastnieks Pele” un trešā – igauņu mākslinieces Katrīnas Ērlihas ilustrētajai “Mia ir priecīga”, kura pērn saņēma arī starptautisko Jāņa Baltvilka balvu. Savukārt jauniešu žūrija otrajā vietā ierindojusi Kerijas Drūrijas skarbo stāstu par mūsdienu mediju spējām manipulēt ar cilvēku prātiem “Septītā kamera”, un Vecāku žūrijas (un ne tikai!) absolūtais favorīts ir Andželas Naneti “Mans vectēvs bija ķiršu koks” ar Kriša Salmaņa brīnišķīgajām ilustrācijām. Liksmojam arī par to, ka apmēram 1500 grāmatu konkurencē par vienu no piecām pērnā gada izcilniecēm Boloņas Bērnu grāmatu gadatirgus žūrija atzinusi Deivida Hoknija, Mārtina Geiforda un Rouzas Bleikas “Attēlu vēsturi bērniem”, piešķirot tai balvu “Jaunie horizonti”. Bērniem, pusaudžiem un arī “lielajiem bērniem” būs laba un skaista lasāmviela arī turpmāk. Noteikti iesaku papriecāties par grāmatām “Laime ir lapsa” un “Animalium”, sekot jauniem puķa Kokosrieksta un mošā Karla piedzīvojumiem, iepazīt Sāru un Pinkaini. Un nekādā gadījumā nepalaidiet garām pirmo tikšanos ar lielisko zviedru rakstnieci Frīdu Nilsoni – par “Ledusjūras pirātiem” vairāk lasāms šajā “Ziņnesī”, un grāmatas latviešu izdevumu ilustrējis Mārtiņš Zutis! Bet kanāla Netflix skatītājiem jāgaida 4. aprīlis, kad plānota seriāla “Plūstošās smiltis” pirmizrāde un varēs salīdzināt filmu ar lielisko psiholoģisko romānu. Ak jā – saskaņā ar tradīciju aprīlī, kad svinam arī Vispasaules Grāmatu un autortiesību dienu, “Jāņa Rozes apgādā” grāmatu pircējiem piedāvāsim gan patīkamas cenas, gan jaukus pārsteigumus.

Tiekamies grāmatnīcās “Jānis Roze”!

Renāte Punka, “Jāņa Rozes apgādā” direktore

NEDĒĻAS PIEDĀVĀJUMS

8. – 14. aprīlis
~~€ 14,10~~

€ 6,50

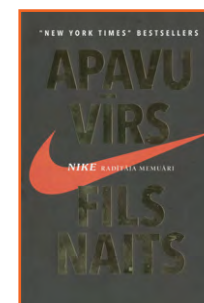
15. – 21. aprīlis
~~€ 4,95~~

€ 2,50

22. – 28. aprīlis
~~€ 14,85~~

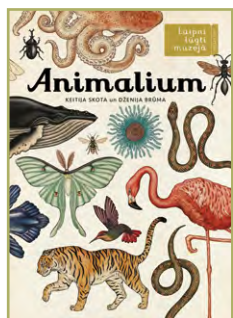
€ 7,30

29. aprīlis – 5. maijs
~~€ 19,90~~

€ 9,90

JĀŅA ROZES APGĀDS

Keitija Skota, Dženija Brūma
ANIMALIUM

No angļu valodas tulkojusi Maija Brīvere

Laipni lūgti muzejā! Šis ir pasaulē vienīgais muzejs – grāmata, kas var lepoties ar neparastāko un lieliskāko dzīvnieku kolekciju, tajā ir sīkas un milzīgas, primitīvas un augsti attīstītas, vāras un plēsīgas, jau izmirušas un mūsdienās sastopamas dzīvās radības. Aplūkojiet krāšņās ilustrācijas, lasiet tekstus un uzziniet, kā attīstījušās dzīvnieku sugas, izpētiet to anatomiju un atklājiet Zemes iemītnieku pārsteidzošo daudzveidību. Iepazīstiet dzīvnieku valstību visā tās diženumā!

JĀŅA ROZES APGĀDS

Ingo Zīgners
MAZAIS PŪĶIS KOKOSRIEKSTS UN MEŽONĪGIE PIRĀTI

No vācu valodas tulkojusi Inga Karlsberga

Mazais pūķis Kokosrieksts un viņa draudzene dzeloņcūka Matilde brīvdienās nolemj peldēt ar postu uz Rupučsalu, bet – kas to būtu gaidījis! – viņus ceļā pārsteidz pirāti. Ļaunais pirātu kapteinis Džims iesloga abus draugus uz sava kuģa *Draiskā Berta*. Taču drīz vien uz kuģa izceļas dumpis, un visi trīs tiek izsēdināti uz vietuļas salas...

JĀŅA ROZES APGĀDS

Fabiola Nonna, Lūkass Veidenbahs, Joelle Tournaloniasa
PAVISAM JAUNS STĀSTS PAR MOPSI KARLU, KAS PIEPEŠI TIKA PIE ĢIMENES

No vācu valodas tulkojusi Inga Karlsberga

Mopšu piedzīvojumi turpinās! Klajā nākusi trešā grāmatiņa par mopsi Karlu. Karsti mīlotā draudzene Koko pārceļas dzīvot pie Karla, kurš vai kūst no laimes. Bet kāpēc Koko uzvedas tik savādi, kāpēc ir tik īgna un noslēpumaina? Izrādās, viņiem drīz gaidāmi bērniņi!

Par citiem mopša Karla piedzīvojumiem lasi grāmatās:

JĀŅA ROZES APGĀDS

Frīda Nilsona
LEDUSJŪRAS PIRĀTI

No zviedru valodas tulkojusi Ieva Lešinska

Mākslinieks Mārtiņš Zutis

Jauns piedzīvojumu romāns maziem, prātīgiem un prasīgiem lasītājiem, ko ilustrējis talantīgais latviešu mākslinieks Mārtiņš Zutis.

Baltgalvis ir nolaupījis Sirī māsu, taču nevienam nav drosmes stāties pretī pirātu kapteinim Baltgalvim – vissaltākajam un ļaunākajam vīram Ledusjūrā. Viņš kuģo apkārt, zagdams bērņus, un liek tiem vergot savās dimantu raktuvēs. Sirī uzņemas to, ko neuzdrīkstas neviens pieaugušais: viņa dodas atgūt savu mazo māsiņu Mikiju. Ceļojumā pāri aukstajai, bezgalīgajai Ledusjūrai viņa iegūst gan draugus, gan ienaidniekus, viņa pārvar bailes un paveic to, kam nav ticējis itin neviens.

Zviedru rakstniece Frīda Nilsona dzimusi 1979. gadā, strādājusi par raidījumu vadītāju Zviedrijas bērnu televīzijas kanālā un kopš 2004. gada raksta bērnu grāmatas, kuras iemīlojuši lasītāji visā Eiropā. Tās tulkotas vismaz piecpadsmit valodās un izpelnījušās daudzas un dažādas balvas, arī prestižo Astridas Lindgrēnes balvu 2014. gadā. “Ledusjūras pirāti” (2016) ir viens no viņas slavenākajiem darbiem, tas nominēts Augusta balvai, Ziemeļu Padomes literatūras balvai un saņēmis Zviedrijas Bibliotekāru asociācijas godzīmi *Nils Holgersson Plaque*.

“Frīda Nilsona ir ļoti daudzpusīga autore ar spēju atklāt unikālo. Viņa ir īstena vārdu meistare, kas lieliski pārvalda valodas iespējas un izteiksmes līdzekļus. Nilsones stāstos netrūkst skarba humora, ekscentrisku tēlu, kas laižas dzīves mutulī, kā arī līdzjūtības pret tiem, kam tā nepieciešama.” (No Zviedru Bērnu grāmatu institūta balvas *Kulla-Gulla* žūrijas vērtējuma) Grāmata izdota ar Zviedru mākslas padomes un Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu.

Foto: Ellinor Collin

JĀŅA ROZES APGĀDS

Marija Montessori
ABSORBĒJOŠAIS PRĀTS

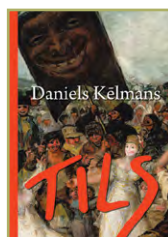
No angļu valodas tulkojusi Karīna Biezā

“Absorbējošais prāts veido pamatu cilvēku radītajai sabiedrībai, un mēs to redzam mazā bērna aizsegā, kurš ar savu mīlestības tikumu atrisina cilvēces likteņa noslēpumainās grūtības.” (Marija Montessori)

Izcilā 20. gadsimta pedagoge Marija Montessori grāmatā “Absorbējošais prāts” apkopojusi savas galvenās atziņas par to, kā bērns veidojas par garīgu būtni un kāda ir pieaugušā loma šai procesā. Viņas ieviestās pedagoģijas metodes savā laikā radīja revolūciju izglītības sistēmā. Daudzas idejas – bērna iniciatīvas un iekšējās motivācijas veicināšana; īpaši izstrādātu materiālu ieviešana izglītības procesā, ievērojot bērna sensitīvos periodus; piemērotas mācību vides radīšana, lai, jēgpilni darbojoties, pilnveidotos bērna personība; daudzveidīgu prasmju attīstīšana visai tālākajai dzīvei – nav zaudējušas aktualitāti arī 21. gadsimtā.

Lai gan Montessori atziņas balstītas 20. gadsimta sākuma zināšanās, mūsdienu zinātnieku pētījumi vēlreiz apstiprina viņas ieguldījumu bērnu psiholoģijā, un pāri laikam dzīvo galvenā ideja, ka bērnam slēpjas milzu potenciāls. Pedagoģu un vecāku uzdevums ir to atrast un pilnveidot, lai veidotu harmonisku nākotnes sabiedrību.

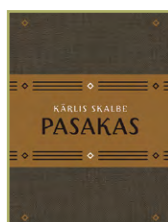

Daniels Kēlmans TILS

No vācu valodas tulkojis Zigurds Skābardis

Viens no jaunākajiem Tilam Pūcesspiegēlim veltītajiem darbiem ir vācu rakstnieka Daniela Kēlmana romāns "Tils" (2017). Aizraujošais vēstījums aizved uz 17. gadsimtu, kad notiek Trīsdesmitgadu karš, plosās Inkvizīcija un sartos deg burvji, kad ļaužu dzīvības plauj ne tikai bads, bet arī valdnieku iegribas, lodes, zobeni un mēris. Visos grūtos laikos vienīgais drošticamais izdzīvošanas līdzeklis ir bijuši smieklī, un Tils, kopā ar savu uzticamo draudzeni Neli apceļodams valsti, šo prasmi ir izkopies līdz pilnībai. Nabagie un augstmaņi – viņi visi patiešām tic, ka Tils ir nemirstīgs, un vienīgi viņš pats zina, cik nežēlīgi ievainota miesa un dvēsele paslēpta aiz jokdara maskas.

Dienas Grāmata

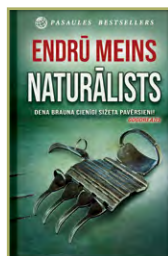

DRĪZUMĀ! Kārlis Skalbe PASAKAS

Grāmatas māksliniece Katrīna Vasiļevska

Šajā krājumā apkopotas visas Kārļa Skalbes (1879–1945) pasakas no rakstnieka dzīves laikā publicētām grāmatām un kopotu rakstu izdevumiem. Grāmatas ievadā – literatūrzinātnieces Litas Silovas priekšvārds. Pasakas ir Kārļa Skalbes literārā devuma nozīmīgākā daļa. Tās ir poētiskas un alegoriskas, arī trauksmainas un nesavaldīgas, bet allaž dzīvi apliecinošas. Tieši Kārļa Skalbes varā ir aicināt: "Laukā, laukā! Beidzat jūtināties, nākat just! Beidzat ilgoties un skumt, nākat dzīvot uz zemes, uz zemes!"

Dienas Grāmata

Endrū Meins NATURĀLISTS

No angļu valodas tulkojusi Diāna Breita

Savas būtības dzīlēs mēs visi esam dzīvnieki.

Biodatorikas profesoram Teo Krejam piemīt apbrīnojamas spējas saskatīt likumsakarības tur, kur citi redz tikai haosu. Kad miklainos apstākļos tiek noslepkavota Kreja bijusī studente un viņš kļūst par vienu no aizdomās turamajiem, profesors sāk pētīt nozieguma detaļas. Viņa atklājumi ir satraucoši, un tie ir klajā pretrunā ar policijas versiju. Riskējot ar savu dzīvību, Teo Krejs sāk dzīt pēdas slepkavam, kurš, pēc likumsargu domām, nemaz neeksistē.

Romānā "Naturālists" ir ārkārtīgi spoži parādīts, kā ģeniāls zinātnieks atmasko ļaunumu, kas citiem izskatās pēc nejaušības.

Kontinents

Līza Džūela ZELTA MEITENE

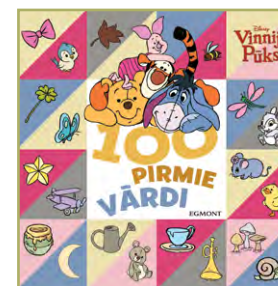
No angļu valodas tulkojusi Dina Kārklīņa

Tolaik Elija bija lieliska zelta meitene. Priekšā vēl visa dzīve, bet tad vienā mirklī viss spēji mainījās. Elijas vairs nebija.

Tagad ir pagājuši desmit gadi kopš Elijas nozušanas. Tikai māte Lorela tā arī nav atteikusies no cerības viņu atrast. Vienā dienā Lorela iepazīstas ar apburošu un harizmātisku svešinieku vārdā Floids. Jau drīz abi saprot, ka viņiem varētu būt kopīga nākotne. Tikšanās ar Floida deviņus gadus veco nevaldāmo un skaisto meitu Popiju izrādās tikpat elpu aizraujoša kā iepazīšanās ar Floidu. Popija ļoti līdzinās viņas pazudušajai meitai Elijai, kad viņa bija šajā vecumā. Kā tas var būt? Kurš vēl glabā kādus noslēpumus?

Britu rakstnieces aizraujošais un pārsteidzošais romāns ir tulkots 16 valodās un kļuvis par kulta zīmi viņas talanta cienītāju vidū.

Kontinents

VINNIJS PŪKS 100 PIRMIĒ VĀRDI

Laiks spēlēt un mācīties! Šī jaukā, krāsainā kartona grāmatiņa par Vinniju Pūku un viņa draugiem palīdzēs bērniem iemācīties 100 vārdus, kuri nosauc visas tās brīnumainās lietas un radības, kas sastopamas Simtjūdžu mežā. Šī ir lieliska dāvana mazajiem pētniekiem!

PEPPA PIG MANA MAMMA

Tulkojusi Linda Kalna

Šī sirsnīgā kartona grāmatiņa pastāstīs par Pepas mammu. Cūciņu mamma ir ļoti gudra un labi prot daudz ko darīt. Piemēram, lēkāt pa peļķēm kopā ar Pepu un viņas mazo brāli Džordžu. Izlasi šo lielisko grāmatu un uzzini visu to, par ko Pepa un Džordžs mīl savu mammu! Šajā sērijā arī grāmata "Mans tētis".

PAW PATROL MARŠALS DZĒŠ LIESMAS

Tulkotājs Mārtiņš Karelis

Maršals vēlas izcināt ātrākā ugunsdzēsēju kucēna balvu, bet viņš šaubās par savām spējām. Par laimi, Ķepu patruļa ir gatava palīdzēt! Vai Maršals paveiks uzdevumus laikā un iegūs kāroto trofeju? Lai to uzzinātu, izlasi šo aizraujošo stāstu! Šajā sērijā arī grāmata "Kucēni glābj ballīti".

FANCY NANCY CLANCY MANAS BURVĪGĀS LIETAS

Tulkojusi Eva Jansone

Nensijai ļoti patīk burvīgās lietas, kas atrodas viņas istabā – elegantie baletsvarciņi no deju koncerta, smalkā tējas servīze un senlaicīgais spoguļgaldiņš, kurš reiz piederējis vecmāmiņai. Bet visām meitenes burvīgajām mantām ir kas kopīgs...

Irēna Nemirovska FRANČU SVĪTA

“Franču svīta” ir plaša vēriena panorāmisks darbs, kas kaut kādā ziņā atgādina “Vējiem līdzi” un divainā kārtā sasauca ar pašas autore likteni. Gribētos sacīt, ka šī grāmata ir par cilvēka dabu un tās izpausmēm lielu pārmaiņu laikos – tās ne vienmēr ir tādas, kādām tām vajadzētu būt. Mīlestība uzplaukst ne tur, kur tā gaidīta, izdevīgums liek aizmirst sakāves rūgtumu, divkosība dzen bārstīt skaļus vārdus, slepus doties pie uzvarētāja un nosūdzēt, taču šodienas uzvarētāji rīt būs zaudētāji, lai gan vēl to nezina. Tas viss mums šķiet ļoti pazīstams, jo ir piedzīvots. Un ir skaidrs, ka autore runā par savu pieredzi. Lai gan atrisinājumu Irēna Nemirovska nedod, nojauta norāda, kāds tas būs.” (Tulkotāja Dagnija Dreika)

SAVA CEĻA GĀJĒJS MATĪSS SILIŅŠ

“Matīss Siliņš – 19. gs. beigu un 20. gs. sākuma izcila personība. Atstājis mantojumā darbus kartogrāfijā, etnogrāfijā, folkloristikā, literatūrā, bijis ilggadīgs Rīgas Latviešu biedrības muzeja pārzinis, vēlāk Latvijas Nacionālā vēstures muzeja direktors. Mācējis daudzas svešvalodas, pirmais pārtulkotājs “Livonijas Indriķa hroniku”. Ceram, ka izdevums jums atklās no jauna vēl vienu lappusi Latvijas vēsturē.” (Sastādītājas)

Seleste Ng IZKAISĪTĀS DZIRKSTELĒS

Šeikerhaita ir vieta, kur it viss tiek rūpīgi plānots un uzraudzīts – sākot ar zāliena garumu un beidzot ar mājas krāsu. Elena Ričardsone šeit dzīvo jau kopš dzimšanas, un viņai nav ne mazāko šaubu, ka tieši noteikumi ir laimīgas un veiksmīgas dzīves pamatā. Taču tad Šeikerhaitā ierodas māksliniece Mija Vorena, kura savos uzskatos ir daudz brīvāka.

Kad pie ugunsdzēsības depo tiek atrasts pamests zīdāinis, sākas dramatisks cīņa par meitenītes aizbildniecību. Pilsētiņas iedzīvotāji sadalās divās daļās – vieni uzskata, ka aizbildniecība pienākas jaunajai ģimenei, bet citi ir pārliecināti, ka tā jāatdod bioloģiskajai mātei. Pretējās domās ir arī Elena un Mija.

Kristina Berndta DZĪVĒSSPĒKS

“Laba ziņa tiem, kuri domā, ka ir bezjēdzīgi cīnīties ar smagiem likteņa sitieniem, jo šajā cīņā uzvaru neesot iespējams gūt. Grāmatā stāstīts par psihiski spēcīgiem cilvēkiem, kuri spējuši turpināt normālu dzīvi pēc neiedomājami smagiem pārdzīvojumiem. Un izrādās, ka spēja pārvarēt jebkuras grūtības nav tikai pārcilvēku varā. Zinātnieki ir pētījuši šādu īpašību cēloņus, un šajā grāmatā apkopoti ieteikumi, kādā veidā katrs spējīgs sevi attīstīt noturību pret stresu un apkārtējās vides nelabvēlīgo ietekmi.” (Tulkotāja)

NOMINĒTIE DARBI

LABĀKAIS DZEJAS DARBS

Inga Gaile “Lieldienas”, *Neputns*
Arvis Viguls “Grāmata”, *Orbīta*
Uldis Bērziņš “Idilles”, *Neputns*
Liāna Langa “Velēnu kleita”, *Neputns*
Gunta Šnipke “Ceļi”, *Mansards*

LABĀKAIS PROZAS DARBS

Māra Zālīte “Paradīzes putni”, *Dienas Grāmata*
Inga Žolude “Materia botanica”, *Dienas Grāmata*
Jana Egle “Svešie jeb Miļņņkij ti moi”, *Latvijas Mediji*
Andra Manfelde “Mājās pārnāca basa”, *Latvijas Mediji*

LABĀKAIS LITERATŪRAS DARBS BĒRNIEM

Māris Rungulis “Trīs Nāves Mārtiņdienā. Pārupes spoku stāsti. 2. grāmata”, *Liels un mazs*
Kārlis Vērdiņš, poēma “Dilles tante”, *Liels un mazs*
Lilija Berzinska “Skelets skapī”, *Dienas Grāmata*
Aivars Kļavis, triloģija “Ceļš uz nezināmo zemi”, *Zvaigzne ABC*

LABĀKAIS TULKUJUMS

Guntara Godiņa tulkotais igauņu eposs “Kalevdēls”, *Neputns*
Gitas Grīnbergas un Dena Dimiņa tulkotais Žorža Pereka romāns “Dzīve lietošanas pamācība”, *Mansards*
Māras Poļakovas tulkotais Dāvida Grosmana romāns “Bārā ienāk zirgs”, *Jāņa Rozes apgāds*
Daces Meieres tulkotais Kristīnas Sabaļauskaites romāns “Silva rerum IV”, *Zvaigzne ABC*

SPILGTĀKĀ DEBIJA

Ināra Kaija Eglīte “Kliedziens starp āboliem”, *Neputns*
Haralds Matulis “Vidusšķiras problēmas”, *Mansards*
Dainis Deigelis “Dievs beidz”, *Valters Dakša*

SPECIĀLBALVA LITERATŪRĀ

Bilingvāls lībiešu dzejas krājums ar atdzejojumu angļu valodā:
Baiba Damberga, Valts Ernštreits, Ķempju Kārlis
“Trilium / Trillium”, Līvō Kultūr sidām
Atdzejojums angļu valodā - Uldis Balodis, Raians van Vinkls

MŪŽA BALVA LATVIJAS LITERATŪRĀ

dzejniece un atdzejojātāja **Velta Sņķere**

LATVIJAS LITERATŪRAS GADA BALVA 2019

LALIGABA DZEJAS LASĪJUMI

2019.gada 9.aprīlī plkst.18
Raiņa un Aspazijas mājā
Rīgā, Baznīcas ielā 30

LALIGABA PROZAS LASĪJUMI

2019.gada 18.aprīlī plkst.18
NicePlace TELPĀ
Rīgā, K.Barona ielā 21a

LALIGABA BALVU PASNIEGŠANA

2019.gada 25.aprīlī

GRĀMATU BLOGERI IZVĒLAS SAVUS LATVIJAS LITERATŪRAS GADA BALVAS NOMINANTU FAVORĪTUS

Ik aprīli dzīvojam līdz Latvijas Literatūras gada balvas norisēm un nominantiem. Arī šogad pretendenti jau ir izziņoti, un varam sākt turēt ikšķus par saviem favorītiem. Vienlaikus tā ir iespēja iepazīt, atklāt un izzināt tos darbus, kurus vēl nav pagūts izlasīt. Šajā rakstā iepazīstinām ar sešu grāmatu blogeru nominantu favorītiem.

Iveta Krūmiņa (<https://igramatasscv.wordpress.com>)
izvēlas Žorža Pereka romānu
"Dzīve, lietošanas pamācība"
(*kategorija LABĀKAIS TULKOJUMS*)

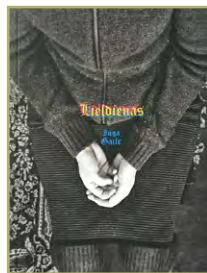
Ja jums kādreiz ir gadījies klausīties visdažādāko skaņu savijumu vienā skaņdarbā, tomēr galu galā attapties, to baudot, vai arī skatīt lielizmēra gleznu no attāluma, un, vēlāk tai pieejot tuvu klāt, secināt, ka mākslas darbs ir ārkārtīgi citāds, nekā sākotnēji šķietis, tad varat rast priekšstatu par to, ko nāksies lasīt Žorža Pereka romānā "Dzīve, lietošanas pamācība". Vērienīgs un īpašs romāns, kas izdots 1978. gadā un tulkots ļoti daudzās pasaules valodās, nu ir laimīgi nonācis pie latviešu lasītāja, pateicoties tulkotājiem Denam Dimiņam un Gitai Grinbergai. Lasīt var, plūstot līdz un arī laužoties, īpaši tad, ja citējumi, alūzijas ir lasītājam saprotami. Un abos gadījumos šis ironiskais dzīves tēzauris būs iespēja ikvienam pilnveidot dzīves un teksta pētišanas iespējas. Šis ir viens no romāniem, kura forma ģenerē valodu, un otrādi. Mans pagājušā lasītāja gada lielais prieks.

Alise Pabērza (<https://adelise.wordpress.com>)
izvēlas Māras Zālītes grāmatu "Paradīzes putni"
(*kategorija LABĀKAIS PROZAS DARBS*)

"Paradīzes putni" pretēji nosaukumam vairs nešķiet tik bērnišas viegluma pilna kā "Pieci pirksti", galu galā – Laura ir kļuvusi par 5 gadiem vecāka, un bērnišas bezrūpībā sāk ielauzties arvien vairāk pieaugušo dzīves realitāte un skarbums – ne visi cilvēki ir miļi un jauki, ne viss notiek tik skaisti, kā gribētos – ir strīdi, kašķi, draudi un pat asaras. Ir pieaugšana.

Šajās grāmatās ir kaut kas no maģiskā reālisma – it kā realitāte, bet ik pa laikam notiek dažādi brīnumiņi, kuri liek pārdomāt to, kas ir [vēsturiski] precīzi un kas ne. To visu vēl vairāk paspilgtina absurdu pilnā Padomju Savienības laiku dzīve, kur, ar šodienas skatu vērojot, reizēm nevar saprast – tas, kas mums tagad liekas absurdi, tajā laikā bija pilnīgi pašsaprotami. Un otrādi.

Agnese Zarāne (<https://agnesedomraksti.blogspot.com>)
izvēlas Ingas Gailes dzejas grāmatu "Lieldienas"
(*kategorija LABĀKAIS DZEJAS DARBS*)

Ingas Gailes dažubrid nedrošā, bet vienlaikus tiešā un spēcīgā balss skan sieviešu stendapos, lugās, glancētajos žurnālos, stāstos un, protams, dzejā. Iespējams, ka dzejā tā visizteiksmīgāk saklauvē mani, kontrastējot no dziļuma uz rotaļīgumu, no skarba tiešuma uz sievišķīgu maigumu. Tā ir dzeja, kurai raksturīgi uzskaitījumi, kas, kļūstot arvien nozīmīgāki, kāpina daiļdarba tempu.

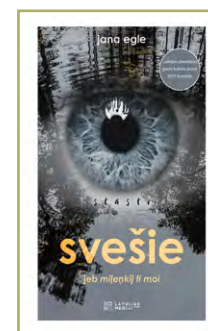
Gailes krājums "Lieldienas" šķiet īsts un nepieradināts, atļaujoties runāt drosmīgā sieviešu balsī par lietām, kas parasti nekļūst par apdzejošanas objektu, un tādā veidā laužot stereotipus par piedienīgu un nepiedienīgu. Ar autores lirisko "es" ir viegli identificēties, un šķiet, ka "asiņošana" uz papīra notiek patiesībā – tā nav tikai intelektuāla spēle, bet gan autores pašas pārliecība.

Anita Reina (<https://gramatusmarza.wordpress.com>)
izvēlas Ingas Žoludes grāmatu "Materia Botanica"
(*kategorija LABĀKAIS PROZAS DARBS*):

"Materia botanica" vākos ir ietverti divi romāni, kurus vieno ģimenes saites, stipra mīlēšana un nepārtraukti meklējumi. Dienasgrāmatu fragmenti, kuri atklāj tēlu noslēpumus un sataustāmo klusumu. Radās sajūta, ka rakstniece pati šos 10 gadus, kuri šķir abus romānus, augusi ar grāmatas varoņiem, ka es lasu viņu pašu.

Ingas Žoludes darbs iespaidoja rāmi, koši un silti. Apbrīnojami plūstoša un dzīva valoda. Viss stāsts uzrakstīts gluži kā vienā elpas vilcienā, kaut tā varoņi elpo katrs savā ritmā. Ģimene, kura paliek vienota, par spīti klusēšanai, kaislibas, kuras viscaur mijas ar dabu, siltu zemi, nepakļaujoties pasaules likumiem. Nepārtraukta sevis meklēšana citos cilvēkos, citās miesās, un savienošāns un šķiršanās. Un atgriešanās. Siltums saglabājas, un zeme vienmēr paliek savā vietā.

Nils D. (<https://gramatasirmanilabakiedraugi.wordpress.com>)
izvēlas Janas Egles grāmatu "Svešie jeb mīlenkij ti moi"
(*kategorija LABĀKAIS PROZAS DARBS*):

Manuprāt, Janas Egles stāsti vienaldzīgu nespēj atstāt pilnīgi nevienu. Pirms izlasīju viņas otro grāmatu "Svešie", internetā ap to jau plosījās sajūsmu vētra. Par to gan nebūtu jābrīnās, tas viss jau bija sagaidāms. Galu galā, šis tev nav nekādas vakara pasaciņas vai sieviešu romāns, šie ir smagsvara stāsti, kurus izlasījis, tu ne vienmēr būsi spējīgs saglabāt vēsu prātu. Kad ķeries klāt Egles stāstiem, tu zini, uz ko esi parakstījies. Vietām tie ir pārsteidzoši ikdienišķi, citviet tie noliek visu pie vietas tā, ka šermuļi pārskrien miesu un tu tiec parauts līdz iznīcībai un necilvēciskam postam. Tā kā grāmata sevī ietver tik daudz pavedienu, nākas epizodi pēc epizodes likt kopā kā puzzle. Šoreiz gan tēliem ir dota kāda cerība, un stāsti ir daudz gaišāki par iepriekšējiem panākumus guvušajiem.

Līva Alksne (<http://lalksne.blogspot.com>)
izvēlas Andras Manfeldes grāmatu "Mājās pārnāca basa"
(*kategorija LABĀKAIS PROZAS DARBS*):

Andras Manfeldes "Mājās pārnāca basa" kā ledusaukstu ūdeni dzer maziem malciņiem, lai neapsvīlinātu rīkli. Šo grāmatu lasa maziem fragmentiem, lai vienā mirkli nesadedzina dvēseli. Varētu šķist, ka grāmatu par izsūtītajiem latviešiem un viņu piedzīvoto ir gana daudz, ka pietiek sāpēt, pārsāpēt un raudāt. Taču tā ir tikai šķietamība. Manuprāt, šādu stāstu nebūs par daudz, jo katrs izsūtījumu piedzīvojušais cilvēks to pārdzīvojis atšķirīgi. Dažādas acis uz vienu notikumu var skatīties dažādi. Atceroties nežēlīgu pagātņi, cilvēks var novērtēt daudz labāko tagadni. Lai arī stāsti it kā ir cits citam tik līdzīgi un, kā gan citādi, ja liktenis un ieburcēja lielā plauksta situsi visus šo cilvēkus vienlaicīgi. Tam katram ir sava nianse.

Sagatavoja: Inga Pizāne

RAKSTOT NETAISOS SEVI LAUZZT

Jau 25. martā izziņo Latvijas Literatūras gada balvas pretendentes. To vidū visnotaļ pelnījusi atrasties arī Andra Manfelde, kuras aizkustinošais un tomēr dzīvi apliecinošais stāstu krājums “Mājās pārnāca basa” atstāj patīkamu pēdgaršu. Andras darbi vienmēr ir tieši tik labi, lai konkurētu ar citiem aktuāliem latviešu literatūras tekstiem. Autores stils ir nemainīgs un tomēr pārlicinošs – izmalcināta valoda, dzīvi tēli, kustība... arī tēmas, kas liek pievērst uzmanību, motīvi, kuros jūtams Kurzemes piekrastes vējš. Tā radās viņas vēltījums bērniem un vecākiem “Vēja Vīrs un Mēs”, kas turpināsies citos tekstos. Tā viņa ir “rakusi” savas dzimtas saknes atkal izdotajos “Zemnīcas bērnos”. Lai saprastu, kādas ir Andras sajūtas šobrīd, uzdevu dažus man būtiskus jautājumus.

2018. gadā Andra Manfelde ieguva Latvijas Literatūras gada balvu kategorijā “Labākais oriģinālliteratūras darbs bērniem”. Labas izredzes pretendēt uz panākumiem viņai ir arī šī gada LALIGABA konkursā.

tika pacelts PVN. Tāpēc 2010. gada izdevums ir autorizdevums. Tajā ir gan savi plusi, gan minusi. Izdevniecība tomēr ir pārstāvēta un autoram pārstāvēt pašam sevi ir ļoti grūti, pat neiespējami.

Atceros, es rakstīju ļoti brīvi, pat nedaudz sentimentāli, un man bija bažas par to, kā literārā vide šo darbu uztvers. Uzdrīkstējos nosaukt par “atmiņu tēlojumu”. Tāpēc man bija pārsteigums, ka grāmata tika novērtēta un nominēta LALIGABAI. Krīzes gadā nominēja tikai četras grāmatas, salīdzinājumā – šobrīd, kopā saskaitot, vismaz 12. Atceros, cik samulsusi jutos, esot blakus Jānim Rokpelnim, Ingai Ābelei, Liānai Langai.

Nesen lasītāji jautāja: kuru es uzskatu par savu labāko grāmatu. Sapratu, ka man tie ir “Zemnīcas bērni”, jo grāmata ir mazliet kā “debesu rasa”, ļoti tīra. Pirms sākt rakstīt, ilgi skatījos Sibīrijas fotogrāfijā un lūdzu vectēvam, lai viņš mani ielaiž pasēst savā zemnīcā un... metafiziski, ja vien šis vārds nav par lielu, tā arī notika.

Esi gājusi garu ceļu kopš pirmā “Zemnīcas bērnu” izdevuma – laidusi klajā 7 grāmatas. Pastāsti, kā grāmatas ir mainījušas Tevi!

Man nekad nav bijis mērķis – uzrakstīšu tik un tik, katru grāmatu rakstu kā pēdējo vai pirmspēdējo. Es grāmatās ļoti daudz ielieku no apkārtējās vides un arī no savas dzīves. “Vīrsnieku sievas” ir daļēji mana autobiogrāfija, paslēpusies aiz tēliem. Bet “Mājās pārnāca basa” es nevarētu uzrakstīt, ja lielākā daļa bērības nebūtu pavadīta laukos. Tas arī bija viens no rakstīšanas mērķiem – restaurēt... zemes smaržu. Tāpēc, es nevaru teikt, ka grāmatas maina. Mainās dzīve, rakstītais seko. Tiesa gan – es rakstu aizvien ātrāk, bet pārvarēt baltā *worda* sindromu kļūst aizvien grūtāk.

“Zemnīcas bērni” ir grāmata par pašas dzimtu, kas deportēta uz Sibīriju. “Mājās pārnāca basa” ir grāmata par citu piedzīvoto izsūtījumā. Kas varētu sekot?

Es gribētu pastaigāties pa saviem bērības laukiem. Tajos nekā nebija – grava, ceļš, suns... Bet atskatoties es

varu vārdos nosaukt to, ko es, bērns būdama, jutu, bet nespēju pateikt un kas vēlāk ļoti ietekmēja manu dzīvi. Mana bērība bija vientulīga, bet piesātināta. Rakstu arī “pusaudžu romānu” par jauniešu bandu deviņdesmitajos, nosaukums ir “Vilcēni”. “Pusaudžu romāns” tas gan ir pēdējais, jo pamazām jau pārvēršas vienkārši par poētiski eksistenciālo vēstījumu, bet... no sevis jau neizbēgsi. Rakstot netaisos sevi laužt un piekāpties lasītāju gaumei, kas, iespējams, alkst vienkāršu stāstu vai erotisku lasāmvielu. Spēku jau prasa poētikas brīnumputnu saķert aiz astes.

Nesen izdevniecības “Latvijas Mediji” 20 gadu jubilejas ballē atzinies, ka dzīves pavērsieni Tev ir iemesls uzrakstīt labu romānu. Kādas iedvesmas Tevi piemeklējušas pēdējā laikā?

Ko gan nesarunā ballēs. Viņnedēļ, verot vārtnis Dubultos, garām aiztraucās zaķis. Domāju, tas bija Lidojošā Kaķa prototips, ko esmu iecerējusi Dubultgrāmatas pasakai. Mākoņu Ražotājs ar sarkano aci arī man jau nolūkots. Nesen aptvēru, ka dzīvē ir izmētātas tādas kā... grāmatu lauskas. Atliek vien ieraudzīt, salasīt un gluži kā puzzles gabaliņus savienot kopā.

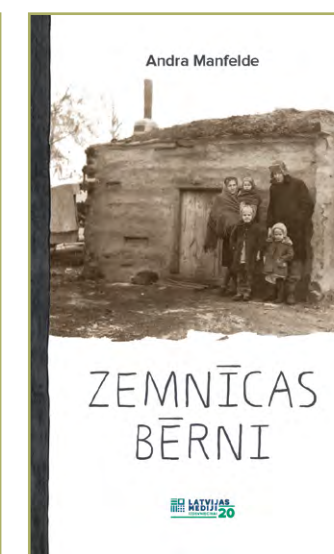
Tuvojas “LALIGABA”. Ko Tev nozīmē atzinība?

Pateicību, prieku, gandarījumu. Grāmatai nominācija noteikti ir labs ceļavējš. Bet es arī zinu, ka tas nav 100% pelnīts, daļēji tā ir veiksmē. Jo katru gadu ir situācija, ka par nominētām grāmatām varētu strīdēties. Dažas tikpat labas paliek “aiz borta”.

Pastāsti, kā top “Vēja Vīrs un Mēs” turpinājumi, kurus gaida bērni un vecāki!

Jau sen man ir sajūta, ka mazpilsētas līdzinās teātra dekorācijām. Tā nu uzrodas baisā Karr... Karmena un ar apkaltu ceriņzaru ne tikai piekrāso, pielabo un, viņasprāt, uzlabo vecāku sejas, bet arī šo to nodzēš. Grāmata “Ceriņslotas zīmējumi” ir pabeigta, atliek vēl tikai uzzīmēt ilustrācijas! Esmu atradusi koferi pilnu ar skicēm no studiju laikiem lietišķajos (Lietišķās mākslas un dizaina vidusskola – red.), kad sēdēju uz Kuldīgas ielām un skicēju namus, pagalmus un čigānietes. Vēl tikai jāuzzīmē ruda Katrīna un gaišmatāna Anna. Kuldīdznieki sapratīs, kāpēc tā!

Interviju sagatavoja Jūlija Dibovska.

CIEMOS PIE DACES JUDINAS UN ARTURA NĪMAŅA

Rakstnieci, 17 grāmatu autori Daci Judinu un komponistu, grāmatu dizaineri Arturu Nīmani satiekam Priedainē, viņu kopīgajā mājoklī jeb, kā viņi paši to dēvē, “štābiņā starp koncertiem un pārskrējieniem”.

Neatņemams mūsu sarunas dalībnieks ir arī viņu draudzīgais melnais vilks Džeris, kurš mūs acumirkli pieņem un samīļo ar bučām. Pirms ķeramies pie runām, Dace mums pagatavo īpašu preses kafiju ar ingveru, kanēli, cukuru un pipariem – pēc Annas Elizabetes metodes (recepti var atrast autores grāmatas “Lāsts” aizmugurē). Maisot kafiju, Dace mums pastāsta par savām dzimtas mājām (Bauskas pusē) un par savu triju ķepaiņu vēsturi. Kad iejautājos par viņas attiecībām ar grāmatām, Dace smej, ka nāksoties nu atklāt savas bērnības traumas.

“Kādas traumas?” vaicāju.

“Detektīvi,” viņa atbild un smej, ka tas notika 1976. gadā, kad parādījās pirmās Šerloka Holmsa filmu sērijas. “Bērnām ap to laiku ir gadi seši. Trīs gadu vecumā bērns ir iemācījies lasīt un nu lasa visu un visur – zem gultas, gultā, šķūnī, uz koka, biešu vagā, zem segas, skapi,” tā Dace teic par sevi bērnībā un turpina ar stāstījumu par kaimiņieni (arī Daci), kura dzīvojusi viņas kāpņutelpas 3. stāvā, – iedvesmojoties no seriāla, abas spēlējušas Holmsu un Watsonu. Kaimiņiene bijusi divus gadus vecāka, viņai isāki mati, attiecīgi, viņa bijusi Holmsa, bet Dace – Watsons: “Ko mēs darijām? Mēs staigājām cilvēkiem pa pēdām, izsekojām viņus un domājām, kas viņi varētu būt.”

Pēc tam pie mammas māsiņas Dace legāli nočiepusi Holmsa sērijas grāmatas un pazudusi tajās “bez vēsts”. “Salasījusies “Bāskervilu suni”, redzēju sapni,” viņa stāsta: “Nāk iekšā pa durvīm melns suns, es sāku brēkt, suns pārvēršas par melnu mežacūku, melnā mežacūka sāk runāt cilvēka balsi, es brēcu vēl vairāk, tad cūka pārvēršas par baltu mežacūku; izrādās, tā ir mamma baltā naktskreklā – nāk glābt bērnu un saka: “Tūlīt visas grāmatas noslēpšu, un tu vairāk nelasīsi!” Dace pasmaida – pie visa vainīgs Konans Doils. “Tas tāds spilgtākais stāsts.”

“Kā bērnam rodas interese trīs gadu vecumā pašam iemācīties lasīt?” jautāju.

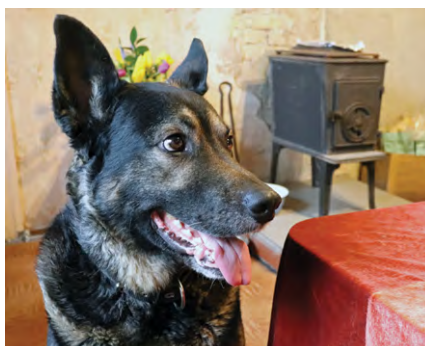
“Un kā rodas muzikālā dzirde?” man Dace atbild ar pretjautājumu. “Tā vai nu ir, vai nav.”

“Vai šobrīd lasāt tikpat intensīvi? jautāju.

“Šobrīd grafiks ir tik intensīvs, ka lasīšanai laika pamaz. Taču lasu, protams. Lasu tajos brīžos, kad atdots pašas manuskripts, tas ir, kad redaktors lasa, Arturs dizainē, maketē un man ir pauze, es varu sevi lutināt un vienā naktī pat divas grāmatas izlasīt. Es ļoti ātri lasu. “Da Vinči koda” biezuma grāmata ir pāris stundu jautājums. Arturs nesaprot, kā es tās grāmatas riju, jo viņš lasa lēni, rūpīgi, vērigi. Maketējot viņš atrod pat tādas blusiņas, kas palikušas pēc redaktoriem un korektoriem,” Dace bilst.

Turpinot par Arturu, šajā sarunas brīdī viņš mums atskaņo savu kompozīciju, ko ar savu balsi “iedziedājis” vai, jāsaka, ierūcinājis Džeris un kas bijusi kā skaņu celiņš vienam no Daces romāniem.

Tikmēr Dace atceras vēl vienu ar lasīšanu saistītu piedzīvojumu: “Es biju apriebsies skolas bibliotēkarei, jo tur vienkārši dzīvoju. Viņa no manis bēga. Un vēl es ļoti lēni nesu grāmatas atpakaļ. Ik pa laikam Annas kundze

(tā viņu sauca) man deva sarakstu ar grāmatām, kas pie manis aizkavējušas. Man tās bija ļoti miļas, tāpēc turēju ilgi. Lasīju visu: no folkloras līdz detektīvam un zinātniskajai fantastikai.”

Uz jautājumu, kā lasīšana ietekmē rakstīšanu, Dace teic, ka lasīšana dod ļoti labu vārdu krājumu un valodas izjūtu: “Palasot žurnālistu ražojumus, sevišķi portālu ziņas – pirmkārt, no virsrakstiem nevar saprast, kas tas ir, bet, tekstu lasot, arvien biežāk jādodom, kurš to ir izlaidis cauri.”

“Vēl mēs ar Arturu esam žurkas-vācēji. Mums ļoti patīk vecvārdi un vietvārdi. Braucam pie lasītājiem un ikreiz lūdzam runāt ar mums, nevis tikai paši skanam kā veci patafoni. Ķeram agrāk nedzirdētus vārdus un noteikti lūdzam, lai tos izskaidro.”

Lūgta raksturot labu grāmatu, Dace saka tā: “Ja piektajā lappusē nav jāvaid un piecdesmitajā nav jāliek nost, tad ir laba. Ir bijis tā, ka es nomoku grāmatu aiz pienākuma pret autoru. Gadās grāmatas, kas nelasās: plakana valoda, teikumi smagi, klumburē. Acimredzot autors ir dzinis apjomu, tamborējis. To, kas iztiepts uz vairākām lappusēm, varētu pateikt vienā rindkopā. Rinķi un apkārt, bez darbības, bez dialogiem, bez psiholoģiskajām atklāsmēm. Labam tekstam jābūt atspērigam, muzikālam.”

Arturs piebilst – ar tekstu ir līdzīgi kā ar mūzikas skaņdarbu: ja neuzrunā, tu nevari sagaidīt, kad tas beigsies.

Attiecībā uz grāmatu pārlasīšanu, Daces visbiežāk pārlasītās ir klasika – gan latviešu, gan ārzemju autori. Bet “slimojamās grāmatas” ir “Vecā Agata” (aut. Agata Kristi): “Kad esi pārstrādājis jēgu, laukos pārplāvi zāli, pārgrābie lapas, vai, pasarg Dievs, saķēris kārtējo bronhītu un neko nopietnu nevari palasīt, izkašā no plaukta kādu Agatu...”

“Vai tā palīdz atveseļoties?” jautāju.

“Jā,” Dace atbild. “Kāpēc? Jo viņa ir tik sasadīti omulīga. Izlasi un saproti, ka pasaulē viss ir kārtībā. Vismaz tajā pasaulē.”

Pie pārlasāmās vielas Dace min arī Golsvertiju, Dimā, Ziedoni, Vācieti, Skujiņu. Pie agrāk bieži lasītajiem autoriem – Aleksandru Mariņinu un Noru Robertsu. Robertsas apbur ar to, kā savij kopā vēsturi, mistisko līniju, detektīva elementus un attiecības. “No Robertsas var ļoti daudz ko mācīties,” viņa piebilst. Mariņinu savukārt Dace ir vairakas reizes satikusi – uzzinājusi daudz interesanta par izmeklēšanu aizkulisēm Krievijā.

“Man patīk grāmatas, kurās ir patiesības grauds. Fantāzijas žanrs – ne,” Dace rezumē.

Sagatavoja Inga Pizāne

Arturs savukārt par savu miļāko grāmatu nosauc uzvārda brāļa Jēkaba Nīmaņa grāmatu “Jābūtība”. J. Nīmanis bijis Aspazijas ārsts un sarakstījis grāmatu par latviskumu, kurai, Arturaprāt, jābūt mācību vielai katrā latviešu skolā: “Tā ir “ētiskā esence”. Skaidri uzrakstīts, kas ir latvietis un kāpēc viņš ir latvietis.”

Šobrīd Dace un Arturs abi kopā strādā pie sērijas “Laika stāsti”. Kā teic Dace, šādi rodas divi dažādi rakursi. Arturam patīk senatne un skarbā vēsture, Dacei labi izdodas atdzīvināt tēlus. Šis nav pirmais abu kopīgais darbs. Viņi kopā izdevuši dzejas un eseju krājumu “Divi. Pusnakts sarunas” ar vāciņā iestrādātu Artura instrumentālās mūzikas albumu.

Interesanti, ka abiem patīk strādāt naktī. Bet, kad kaimiņiem no otrā stāva plkst. 8.28 no rīta ierūcas motors, viņi ejot gulēt.

LATVIJAS GRĀMATNIEKI APĢŪST ITĀLIJAS, ZVIEDRIJAS UN LIETUVAS PIEREDZI

Latvijas Grāmatu izstādes piesātinātā kultūras programmā nu jau trešo gadu redzami arī pasākumi ar projekta ALDUS un Eiropas Savienības literatūras balvas (EUPL) logo. Pateicoties Latvijas Grāmatizdevēju asociācijas (LGA) dalībai projektā “ALDUS – ceļš uz vienotu Eiropas grāmatu gadatirgu tīklu” varam uz Latviju aicināt gan EUPL laureātus, gan rīkot konferences grāmatniecības nozares profesionāļiem. Arī šogad, 1. martā Ķīpsalas Starptautiskajā izstāžu hallē vairāki viesi no Itālijas, Zviedrijas un Lietuvas uzstājās konferencē “Veiksmes faktoru meklējumi mūsdienu grāmatu (gada)tirgus realitātē”.

Boloņas Bērnu grāmatu gadatirgus direktore Roberta Činni un “Jaņa Rozes apgāda” direktore, Latvijas Grāmatizdevēju asociācijas valdes priekšsēdētāja Renāte Puka

visas pasaules; paralēli autoru, ilustratoru un tulkotāju kafējnīcās notiek diskusijas un katras nozares pārstāvji dalās pieredzē un vērojumos par aktualitātēm, kā arī notiek divas vērienīgas izstādes. Viena no tām ir ilustratoru izstāde, kuras žūrijai ik gadu jāizvērtē no 1500 līdz 3000 mākslinieku iesūtītas ilustrācijas. Ap 180 laimīgiem tiek atlasīti ekspozīcijai, un viņu veikums tiek apkopots arī apjomīgā, krāšņā izstādes katalogā. Ik gadu kāda valsts tiek uzaicināta par goda viesi un tās izvēlēto mākslinieku darbu izlase tiek izstādīta gadatirgus centrālajā zālē un publicēta vēl vienā katalogā. Liela vērība tiek pievērsta jauno mākslinieku izaugsmes veicināšanai – jau vairākus gadus kāds no iepriekšējo gadu spilgtākajiem talantiem tiek aicināts veidot gadatirgus vizuālo identitāti, bet sadarbībā ar *SM Foundation* no Spānijas notiek atsevišķs konkurss tieši ilustratoriem, kuri tikko sākuši veidot savu radošo karjeru. Kur nu vēl slavenā ilustratoru siena, pie kuras savus darbus un vizitkartes ik gadu piesprauž simtiem censoņu!

Boloņas grāmatu gadatirgus cenšas izcelt arī labākās grāmatas un labākās izdevniecības. Balvas *Bologna Ragazzi* žūrija – bērnu literatūras speciālisti, bibliotekāri, grāmatgostāji no dažādām valstīm – ik gadu izvēlas labāko daiļliteratūras darbu, izziņo grāmatu, debijas grāmatu, inovatīvāko grāmatu no apmēram 1500 konkursam pieteiktajiem darbiem. 2019. gadā šai balvai bija pieteiktas 1558 grāmatas no 43 valstīm, un par laureāti kategorijā “Jaunie apvāršņi” kļuva Deivida Hoknija, Mārtina Geiforda un Rouzas Bleikas “Attēlu vēsture bērniem” (*Thames & Hudson*), kas izdota arī latviešu valodā (“Jaņa Rozes apgāds”). Jau vairākus gadus gadatirgus dalībnieki aicināti arī izvirzīt un pēc tam balsot par labāko bērnu grāmatu izdevniecību katrā no sešiem pasaules reģioniem: Āfrikā, Centrālajā un Dienvidamerikā, Ziemeļamerikā, Āzijā, Eiropā un Okeānijā. Jau otro reizi šai balvai ir izvirzīta arī Latvijas izdevniecība “Liels un mazs”. Roberta Činni izvērsti pastāstīja arī par digitālo produktu gadatirgu un licencēšanas tirgu, par to, ka tieši Boloņas grāmatu gadatirgus laikā tiek pasniegtas arī svarīgākās starptautiskās balvas bērnu literatūrā, un aicināja visus apmeklēt šī gada tirgu no 1. līdz 4. aprīlim.

Savukārt Romas grāmatu gadatirgus komunikāciju un mārketinga koordinatore Valērija Menkarelli (*Valeria Mencarelli*) pastāstīja, kā “mūžīgā pilsēta rūpējas par maziem un vidēji lieliem izdevējiem”. Romas grāmatu gadatirgus, kas kopš

Ilggadējā Boloņas Bērnu grāmatu gadatirgus direktore Roberta Činni (*Roberta Chinni*), kurai šobrīd uzticēta izstāžu kompleksa *Bologna Fieri* ārvalstu sakaru nodrošināšana, iepazīstināja klausītājus ar šī slavenā gadatirgus vēsturi un arī veidiem, kā tā rīkotāji cenšas popularizēt bērnu grāmatas, to saturu un māksliniecisko noformējumu. Šis gadatirgus ir gada svarīgākais notikums bērnu grāmatu izdošanas jomā. Četri paviljoni ar nacionālajiem un atsevišķu izdevniecību stendiem, kuros norisinās darījumu tikšanās un var iepazīties ar jaunākajām bērnu grāmatām no

Romas grāmatu gadatirgus komunikāciju un mārketinga koordinatore Valērija Menkarelli

stendos. Gadatirgus ietvaros norisinās plaša kultūras programma, kopā ar Romas un Lācio reģiona publiskajām bibliotēkām tiek rīkoti daudzi pasākumi tieši jaunajiem lasītājiem.

Zviedrijas Grāmatizdevēju asociācijas preses un sabiedrisko attiecību speciāliste Karina Sandberga iepazīstināja ar prestižāko literāro godalgu Zviedrijā – Augusta balvu. Tā izveidota pēc rakstnieka un izdevēja Pēra I. Gedina iniciatīvas un tiek piešķirta trijās kategorijās – gada labākajai daiļliteratūras, dokumentālajai vai uzzīņu un bērnu literatūras – grāmatai, kas sarakstīta zviedru valodā. Pieteikt grāmatas balvai var jebkurš izdevējs, pieteikumus vērtē pieci eksperti, kas katrā kategorijā izvēlas sešas grāmatas. Tās lasa 63 pārstāvji no grāmatgostāju, bibliotekāru un kritiķu vides, kuri balso par uzvarētāju. Balvai tiešām tiek pievērsta liela preses un lasītāju uzmanība, daudzām nominētajām grāmatām jūtami palielinās pārdošanas rādītāji,

Grāmatniecības eksperte no Lietuvas Aida Dobkevičute

šī gadsimta sākumā notiek decembra pirmajā dekādē, pulcē tieši salīdzinoši nelielas izdevniecības un piedāvā tām ļoti līdzvērtīgus dalības noteikumus – gada apgrozījums nedrīkst būt lielāks par 10 miljoniem eiro, noirēt var tikai divu izmēru standus – 6 un 12 kvadrātmetru platībā. Vairākus gadus gadatirgus notika 20. gadsimta trīsdesmitajos gados būvētā monumentālā izstāžu zālē, taču tas kļuva tik populārs, ka 2017. gadā pārcēlās uz nesen uzbūvēto izstāžu un koncertu kompleksu *La Nuvola* (Mākonis), kas padara to īpaši pievilcīgu gan dalībniekiem, gan apmeklētājiem. Šis lēmums ļāva teju divkārtot apmeklētāju skaitu, kas nu pārsniedz 100 000 piecās dienās. Priekšroka dalībai izstādē ir iepriekšējo gadu dalībniekiem, jauni pretendenti var iegūt stendu tikai tad, ja kāds no iepriekšējā gada dalībniekiem atskāks, un šobrīd izveidojies garš gribētāju saraksts. Gadatirgus rīkotājiem – Itālijas Grāmatizdevēju asociācijai – izdevies iegūt stabilu pašvaldības un dažādu privāto sponsoru atbalstu, kas sedz ievērojamu daļu (25-40%) no pasākuma izmaksām. Interesanti, ka pašvaldība arī ļoti sekmē to, lai gadatirgu apmeklētu skolēni – viņi pat saņem 10 eiro dāvanu kuponus, ko tērēt grāmatu iegādei konkrētu izdevniecību

stendos. Gadatirgus ietvaros norisinās plaša kultūras programma, kopā ar Romas un Lācio reģiona publiskajām bibliotēkām tiek rīkoti daudzi pasākumi tieši jaunajiem lasītājiem.

Zviedrijas Grāmatizdevēju asociācijas preses un sabiedrisko attiecību speciāliste Karina Sandberga iepazīstināja ar prestižāko literāro godalgu Zviedrijā – Augusta balvu. Tā izveidota pēc rakstnieka un izdevēja Pēra I. Gedina iniciatīvas un tiek piešķirta trijās kategorijās – gada labākajai daiļliteratūras, dokumentālajai vai uzzīņu un bērnu literatūras – grāmatai, kas sarakstīta zviedru valodā. Pieteikt grāmatas balvai var jebkurš izdevējs, pieteikumus vērtē pieci eksperti, kas katrā kategorijā izvēlas sešas grāmatas. Tās lasa 63 pārstāvji no grāmatgostāju, bibliotekāru un kritiķu vides, kuri balso par uzvarētāju. Balvai tiešām tiek pievērsta liela preses un lasītāju uzmanība, daudzām nominētajām grāmatām jūtami palielinās pārdošanas rādītāji, nominētie autori tiek daudz intervēti presē un televīzijā. 2018. gadā par balvas nominantiem, laureātiem un ceremoniju kopumā bija šis gads 2000 publikācijas. Fakts, ka grāmata izvirzīta šai balvai vai to ir saņēmusi, arī palīdz pārdot tās autortiesības ārzemju izdevējiem.

Zviedrijas Grāmatizdevēju asociācijas preses un sabiedrisko attiecību speciāliste Karina Sandberga

Konferences noslēgumā grāmatniecības eksperte no Lietuvas Aida Dobkevičute izsmeļoši iepazīstināja ar dažādām lasīšanas veicināšanas iniciatīvām kaimiņvalstī, bet LGA valdes priekšsēdētāja Renāte Puka pastāstīja par dažādu izdevniecību pārdošanas grāmatām 2018. gadā, kā arī sniedza īsu ieskatu dažos statistikas datos par dzimumu līdzsvaru izdevniecībās, autoru, tulkotāju, un mākslinieku vidū un informēja par EUPL balvas laureātu darbu īpatsvaru “Radošās Eiropas” tulkojumu atbalsta programmas projektos.

Sīkāka informācija par konferenci pieejama Latvijas Grāmatizdevēju asociācijā un projekta ALDUS mājas lapā.

Projektu rīko

Projektu atbalsta

Outfoxed!

**Taukles kundzes
izslavētā kūka ir pazudusi!**

Izmeklētājiem ir jāveic
liels darbs, lai to atrastu!

„Outfoxed” ir aizraujoša
ģimenes sadarbības spēle, kur
iejūtamies detektīvu lomās un
mēģinām noskaidrot, kurš no
aizdomās turamajiem
lapsēniem ir bijis negantnieks.

Būs interesanti gan mazākam,
gan lielākam. Spēlētāji gājienā
met kauliņus, ar mērķi vai nu
atrast jaunus pavedienus, vai
pārbaudīt jau pieejamos.
Jo vairāk uzzināsiet par vainīgo
lapsu, jo tuvāk būsiet tās
atrašanai un kopīgai uzvarai!

**PĒRC SPĒLI PAR ĪPAŠU CENU
NO 01.04. LĪDZ 30.04.19.**

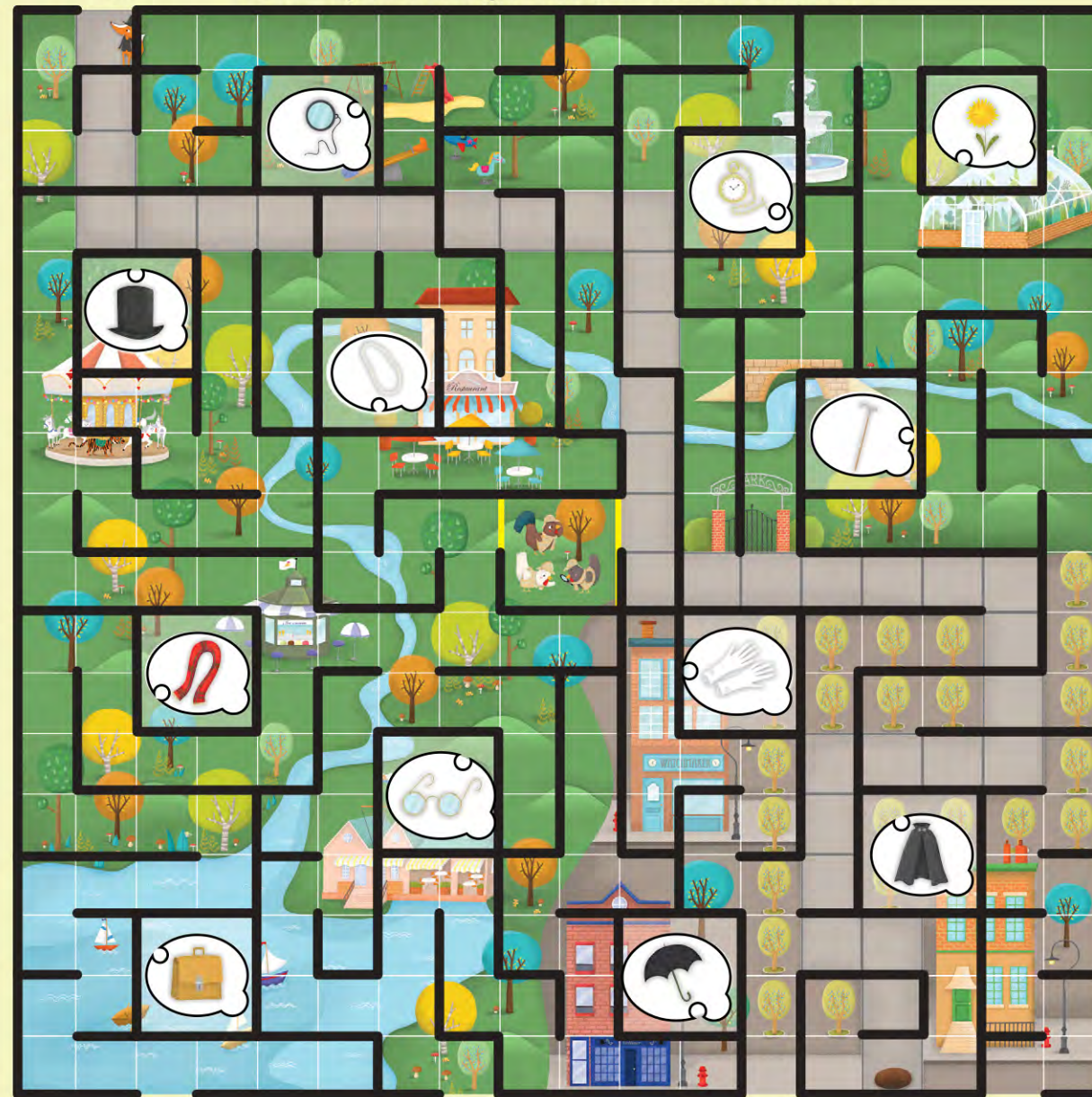
**OUTFOXED PIEEJAMA VISĀS
GRĀMATNĪCĀS JĀNIS ROZE**

~~23€~~
18.40€

Outfoxed!

Kura lapsa nozaga Taukles kundzes kūku?

BELVEDERE

HAROLD

BEATRICE

GERTRUDE

IZVĒLIES SAVAS KRĀSAS

PATENTĒTS DIZAINS

PĒRC SPĒLES UN SAŅEM DĀVANU

No 1. līdz 30. aprīlim visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE pērc Brain Games zīmola, kā arī Ligretto un Gigamic galda spēles par vismaz 9 € un iegūsti dāvanā spēli Logic cards.

ĪPAŠI IZTURĪGAS KARTES AKTĪVAI ATPŪTAI DABĀ

www.kartes.lv

Izdots Raimonda Paula 100 populārāko dziesmu *otrais nošu* krājums

JAUNUMS

RAIMONDS PAULS • POPULĀRĀKĀS DZIESMAS 2 • *20 dziesmu instrumentālie pavadījumi*

Jānis Peters Raimonds Pauls

RAIMONDS PAULS

RAIMONDS PAULS • POPULĀRĀKĀS DZIESMAS 2 • *20 dziesmu instrumentālie pavadījumi*

Otrā daļa

MICREC Publishing

RAIMONDS PAULS

Pieejama arī nošu izdevuma pirmā daļa – atsevišķi un komplektā ar CD “20 dziesmu instrumentālie pavadījumi”.
Pieprasiet grāmatnīcās vai pasūtiet www.micrec.lv

ĪPAŠIE PIEDĀVĀJUMI PIRCĒJA KARTES ĪPAŠNIEKIEM!

Kancelejas preces bērniem
GIOTTO BE-BE

-30%

Pircēja karte
€ 3,50 € 7,00

JORDAN B
PETERSON

12 RULES
FOR LIFE

AN ANTIDOTE TO CHAOS

The #1 International Bestseller

-30%

Grāmata
€ 11,17 € 15,95

Modelējamās
smiltis
CREALL®

-30%

-20%

Figūra LOL SURPRISE! EYE SPY
UNDER WRAPS WAVE 2 ASORTI
€ 19,96 € 24,95

Piedāvājums spēkā, **uzrādot Pircēja karti**, no 1. līdz 30. aprīlim visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE.

SAŅEM ATLAIDES ARĪ PIE MŪSU SADARBĪBAS PARTNERIEM

-20%

OPTIKA
metropole **-10%**

Alius Lingua

-15%

Vārdi • Konkrāsas • Pārtulkošana • Tulkojumi

*Tea
Skaistajai* **-10%**

JAUNI
RAKURSI

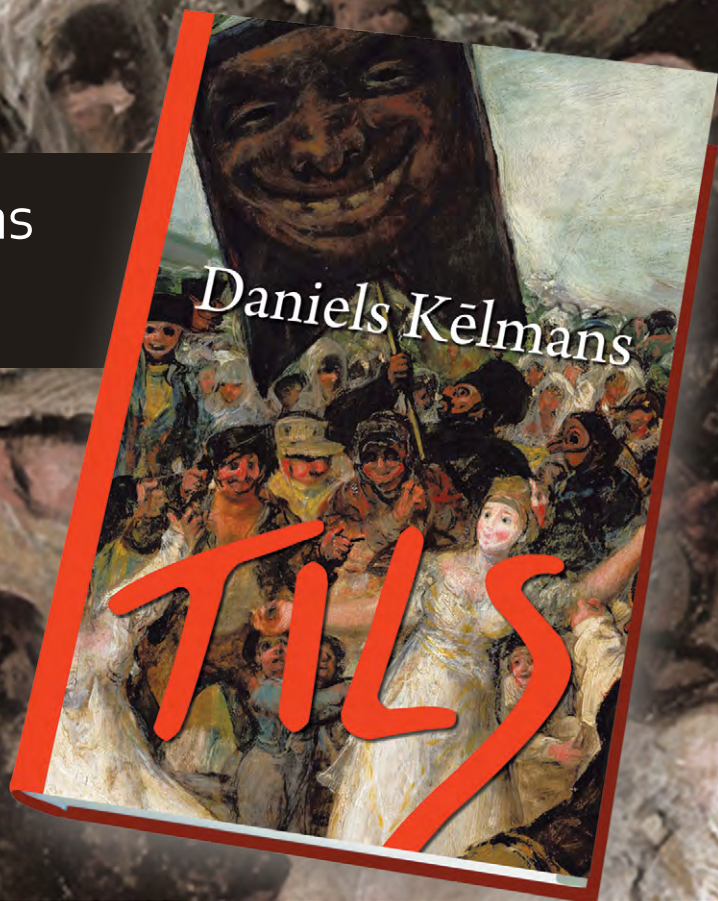
-10%

Mikrofons **-5%**

Vairāk informācijas meklē www.jr.lv

Daniels Kēlmans

TILS

Viens no jaunākajiem Tilam Pūcesspiegēlim veltītajiem darbiem ir vācu rakstnieka Daniela Kēlmana romāns "Tils" (2017). Aizraujošais vēstījums aizved uz 17. gadsimtu, kad notiek Trīsdesmitgadu karš, plosās Inkvizīcija un sartos deg burvji, kad ļaužu dzīvības pļauj ne tikai bads, bet arī valdnieku iegribas, lodes, zobeni un mēris. Visos grūtos laikos vienīgais drošticamais izdzīvošanas līdzeklis ir bijuši smiekli, un Tils, kopā ar savu uzticamo draudzeni Neli apceļodams valsti, šo prasmi ir izkojis līdz pilnībai. Nabagie un augstmaņi — viņi visi patiešām tic, ka Tils ir nemirstīgs, un vienīgi viņš pats zina, cik nežēlīgi ievainota miesa un dvēsele paslēpta aiz jokdara maskas.

No vācu valodas tulkojis Zigurds Skābardis
Grāmatas mākslinieks Jānis Esītis